

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๑๐๒/๒๕๕๙

ศาลจังหวัดเพชรบุรี

ศาลปกครองเพชรบุรี

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๒๕๕๒

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องหน่วยงานทางปกครองจำเลยที่ ๑ ว่าก่อสร้างถนนคอนกรีตรุกล้ำที่ดินของตน เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการโต้แย้งสิทธิในที่ดิน ซึ่งหากศาลวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์การก่อสร้างถนนคอนกรีตของจำเลยที่ ๑ ก็เป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ แต่หากที่ดินพิพาทตกเป็นที่สาธารณประโยชน์ซึ่งอยู่ในการดูแลรักษาของจำเลยที่ ๑ แล้วจะเป็นผลให้จำเลยที่ ๑ มีอำนาจเข้าไปจัดให้มีและบำรุงรักษาทางพิพาทได้ ไม่เป็นละเมิดต่อโจทก์ คำฟ้องของโจทก์จึงมีความมุ่งหมายที่จะให้ศาลรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของโจทก์ซึ่งมีข้อพิพาทเกี่ยวกับการโต้แย้งสิทธิกันระหว่างโจทก์และจำเลยที่ ๑

ส่วนการที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ คัดค้านการรังวัดและรับรองแนวเขตที่ดินสาธารณะรุกล้ำเข้ามาในที่ดินของโจทก์ การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นเพียงการใช้สิทธิของเจ้าของที่ดินข้างเคียงเช่นเดียวกับเอกชนทั่วไปในการระวางแนวเขตที่ดินอันเนื่องมาจากการขอรังวัดสอบเขตที่ดินของโจทก์ตามมาตรา ๖๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จึงมิใช่การใช้อำนาจตามกฎหมายแต่อย่างใด คดีระหว่างโจทก์และจำเลยทั้งสาม จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม